

การรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4
ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวัง
และตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา*
PERCEPTION OF LEARNING OUTCOME IN THE STUDENT NURSE 4th
INTERNSHIP PRACTICUM ACCORDING PRECEPTORS AND STUDENTS'
EXPECTATION AND REALITY

ยุพิน หมั่นทิพย์

Yupin Muentip

จันทิมา ช่วยชุม

Chanthima Chuaichum

วรรณภา กรุงแก้ว

Waranipa Krungkaew

ชุตินา รักษ์บางแหลม

Chutima Rukbanglaem

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช สถาบันพระบรมราชชนก

Boromarajonani College of Nursing Nakhon Si Thammarat, Praboromarajchanok Institute, Thailand

E-mail: yupinsao@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา จำนวน 84 คน และครูพี่เลี้ยง จำนวน 63 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป 2) แบบวัดการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามความคาดหวังและความเป็นจริง ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านความตรงของเนื้อหาและหาความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ผลการเรียนรู้ของครูพี่เลี้ยงตามความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}$ = 4.52, SD = .33) และความเป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ = 3.79, SD = .56) ส่วนการรับรู้

* Received September 28, 2021; Revised January 5, 2022; Accepted March 12, 2022

ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามความคาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.50$, $SD = .38$) และการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามความเป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.61$, $SD = .38$) เช่นกัน 2) การรับรู้ผลการเรียนรู้ตามความคาดหวังของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา พบว่า ด้านที่ 5 การคิด การวิเคราะห์เชิงตัวเลข มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน สำหรับการรับรู้ผลการเรียนรู้ตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน

คำสำคัญ: นักศึกษาพยาบาล, ครูพี่เลี้ยง, การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ, ผลการเรียนรู้

Abstract

The objectives of this research article were studying level and comparison perception of learning outcome in student nurse 4th Internship Practicum according preceptors and student expectation and reality by descriptive research. The populations and participants are 84 students nurse and 63 registered nurses participate as the preceptors. The materials using, the first one is a general data equipment form of student and preceptors. The second is evaluation form of perception of learning outcome in student nurse according expectation and reality ensured content validity. It shows the reliability coefficient of .97. Data was analyzed by Descriptive statistic and paired t-test. The results show that: 1) In the overall of the example group of studying the perception of learning outcome in Student Nurse 4th of preceptors during Internship Practicum according expectation are highly ($\bar{X} = 4.52$, $SD = .33$) and reality are also highly ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 5.6$). About the perception of learning outcome in student practicum according expectation are significantly high ($\bar{X} = 4.50$, $SD = .38$) as well as reality are significantly high ($\bar{X} = 4.61$, $SD = .38$) 2) The perception of learning outcome in student Internship Practicum according expectation of preceptors and student found that section which is thinking skill and Numerical Analysis are difference in statistical significance at .05 but it doesn't happen in the other sections. The perception of learning outcome in student Internship Practicum according reality of preceptors and student found the differences all sections showed as the statistical significance at .05. Therefore, activities should be organized for teachers

and learners to participate in every process of learning management according to the standards of learning outcomes in 6 aspects.

Keywords: Student Nurse, Preceptor, Internship Practicum, Learning Outcome

บทนำ

ประเทศไทยให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ด้วยการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF) พ.ศ. 2552 เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ผู้เรียนพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการเรียน ซึ่งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เกิดแก่นักศึกษามีอย่างน้อย 6 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) และด้านทักษะทางวิชาชีพ (Professional Skills) ซึ่งถือเป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ขั้นต่ำที่บัณฑิตทุกคนต้องมี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ, 2552)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราชเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ที่มีพันธกิจหลักในการผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพสอดคล้องตามอัตลักษณ์บัณฑิตวิทยาลัยเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพ โดยหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้นักศึกษา โดยภาคทฤษฎีมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ในเนื้อหาวิชาการในรูปแบบการเรียนรู้ตามลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำสู่ภาคปฏิบัติ ในการปฏิบัติทักษะทางการพยาบาลด้วยการฝึกปฏิบัติงานทางคลินิกในสถานการณ์จริงในหอผู้ป่วยต่าง ๆ ของโรงพยาบาล ซึ่งทั้งสองส่วนนี้ต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน โดยเฉพาะนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของการเรียนต้องมีพร้อมที่จะเป็นพยาบาลวิชาชีพ จึงมักถูกเพ่งเล็งและเป็นที่คาดหวังจากครูพี่เลี้ยงในแหล่งฝึก ผู้ป่วยและญาติ รวมถึงตัวนักศึกษาเองว่าจะสามารถก้าวเข้าสู่การเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีสมรรถนะอย่างเต็มภาคภูมิในทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่กำหนดไว้

รายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นรายวิชาสุดท้ายที่วิทยาลัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติให้นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2563 ซึ่งรายวิชาดังกล่าวเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาให้ก้าวเข้าสู่การเป็นพยาบาลวิชาชีพอย่างเต็มตัว จึงอาจก่อให้เกิดความวิตกกังวลและความเครียดจากการปรับเปลี่ยนบทบาท

หน้าที่จากนักศึกษาพยาบาลมาเป็นพยาบาลวิชาชีพ อีกทั้งพยาบาลวิชาชีพจบใหม่มักถูกคาดหวังในเรื่องความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานจากผู้ร่วมงาน ในขณะเดียวกันพยาบาลจบใหม่ยังขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขาดความชำนาญในการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาทางการพยาบาล ส่งผลให้รู้สึกไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ครูพี่เลี้ยงผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติเองก็ต้องมีการเตรียมตนเองทั้งด้านความรู้และการถ่ายทอดความรู้ด้วยคุณลักษณะของกัลยาณมิตร สอดคล้องกับการศึกษาของ Paton, B. I. ที่พบว่า ครูพี่เลี้ยงจะต้องพัฒนาทักษะด้านสัมพันธ์ภาพกับนักศึกษาที่ฝึกปฏิบัติในหอผู้ป่วย ซึ่งจะช่วยให้การสอนในคลินิกดีขึ้น และเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจ กล้าสะท้อนความคิดเห็น หรือเหตุผลต่าง ๆ ในขณะฝึกปฏิบัติ (Paton, B.I, 2010) อีกทั้งสัมพันธ์ภาพดังกล่าวยังช่วยให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติได้ดีอีกด้วย (Gleeson, M, 2008) และสอดคล้องกับการศึกษาของ Andrews, G. J. et al. ที่พบว่า ครูพี่เลี้ยงที่ดีควรมีทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ความรอบรู้ในงานที่ทำมีความรับผิดชอบ สามารถบริหารจัดการตนเองและงานได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งยังมีทักษะในการสื่อสารและประสานงานกับบุคคลทุกระดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลให้นักศึกษาที่เข้าร่วมงานหรือร่วมเรียนรู้กับครูพี่เลี้ยงที่มีคุณลักษณะข้างต้นเกิดการเลียนแบบหรือนำมาเป็นแบบอย่างในการพัฒนาตนเอง อันจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดความพยายามและมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดีขึ้น (Andrews, G.J. et al., 2006)

จากผลการประเมินการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ. 6) ประจำปีการศึกษา 2562 รายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการใช้สมรรถนะของตนเองในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ด้วยให้เหตุผลว่ายังขาดความมั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาลในดูแลผู้ป่วยให้ปลอดภัยได้ ทั้งยังไม่เป็นไปตามที่ครูพี่เลี้ยงคาดหวังว่า จะสามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้ ส่วนครูพี่เลี้ยง พบว่า สมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร หากแต่ในรายวิชาดังกล่าวสมรรถนะของนักศึกษาควรเทียบเท่ากับพยาบาลจบใหม่ นั่นคือบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านการคิด วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 6) ด้านทักษะการปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์พยาบาลและเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จึงมีความสนใจศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกด้านตามความคาดหวังและความเป็นจริงทั้งของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา เพื่อหาแนวทางในการบริหารจัดการรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ทำให้ระดับความคาดหวังและความเป็นจริงไม่แตกต่างกันมากนักรวมทั้งส่งเสริมความมั่นใจในประสิทธิภาพของพยาบาลที่จบใหม่ว่ามีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ผลการเรียนรู้ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ผลการเรียนรู้ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 รุ่นที่ 29 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช ที่ขึ้นฝึกปฏิบัติงานทางคลินิกในรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 124 คน และครูพี่เลี้ยงที่ปฏิบัติงาน ณ หอผู้ป่วยโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ที่ขึ้นฝึกในรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 84 คน ได้จากการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลโดยใช้โปรแกรม G*Power เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 2 (Type II error) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลโดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 ขนาดอิทธิพลที่ 0.408 มาคำนวณแล้วทำการสุ่มนักศึกษาในแต่ละหอผู้ป่วยจำนวน 21 หอผู้ป่วย ๆ ละ 4 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากแบบไม่แทนที่จนครบจำนวน 84 คน และครูพี่เลี้ยงที่ปฏิบัติงาน ณ หอผู้ป่วยโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช จำนวน 21 หอผู้ป่วย ๆ ละ 3 คน จำนวน 63 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติไว้ดังนี้ 1) เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ดูแลการฝึกในรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพและมีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยอย่างน้อย 5 ปี 2) ผ่านการอบรมหลักสูตรครูคลินิก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

1. แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป
 - ครูพี่เลี้ยง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาในการที่ปฏิบัติงาน
 - นักศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ คะแนนสะสมเฉลี่ย (GPA)
2. แบบวัดการรับรู้ผลการเรียนรู้รายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและความเป็นจริง จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 6 ด้าน ๆ ละ 5 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านการคิด วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน และ 6) ด้านทักษะการปฏิบัติ ซึ่งเป็นแบบ

มาตรวัดประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยเครื่องมือทั้งหมดผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .97

การพิทักษ์สิทธิ์

การวิจัยนี้ผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช รหัสโครงการ A - 01/2564 รับรองวันที่ 14 มกราคม 2564 - 13 มกราคม 2565

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาราช นครศรีธรรมราช เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากครูพี่เลี้ยง
2. ชี้แจงให้นักศึกษาและครูพี่เลี้ยงเข้าใจโดยการรับรู้ผลการเรียนรู้ ตามความคาดหวัง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลก่อนฝึกปฏิบัติ 1 วัน ส่วนการรับรู้ผลการเรียนรู้ตามความเป็นจริงผู้วิจัยเก็บข้อมูลวันสุดท้ายของการฝึกปฏิบัติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (Paired t - test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง: ครูพี่เลี้ยง พบว่า เป็นเพศหญิง และจบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 42.57 (S.D. = 9.2) ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ย 19.34 (S.D. = 9.2) ส่วนนักศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 91.7 โดยมีอายุเฉลี่ย 22.31 (S.D. = 1.88) และมีเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 (S.D. = 1.85)
 2. ระดับการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติ รายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังของครูพี่เลี้ยงด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการปฏิบัติ และโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}$ = 4.57, S.D. = .44), ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = .46), ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = .44), ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = .38) ส่วนระดับการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังของนักศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการปฏิบัติ อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}$ = 4.56, S.D. = .39), ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = .42), ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = .45)
- ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา

การรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตามความคาดหวัง(รายด้าน)	ครูพี่เลี้ยง			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การรับรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การรับรู้
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.57	.44	สูงมาก	4.56	.39	สูงมาก
2. ด้านความรู้	4.50	.45	สูง	4.44	.44	สูง
3. ด้านทักษะทางปัญญา	4.47	.42	สูง	4.45	.45	สูง
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ	4.60	.46	สูงมาก	4.70	.42	สูงมาก
5. ด้านการคิด การวิเคราะห์เชิงตัวเลข	4.45	.45	สูง	4.29	.49	สูง
6. ด้านทักษะการปฏิบัติ	4.59	.44	สูงมาก	4.58	.45	สูงมาก
โดยรวม	4.52	.38	สูงมาก	4.50	.38	สูง

3. ระดับการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงทุกด้านอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = .54; $\bar{X}$ = 3.65, S.D. = .61; $\bar{X}$ = 3.59, S.D. = .69; $\bar{X}$ = 3.98, S.D. = .71; $\bar{X}$ = 3.72, S.D. = .57; $\bar{X}$ 3.81, S.D. = .69; $\bar{X}$ = 3.79, S.D. = .56) ส่วนระดับการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพตามความเป็นจริงของนักศึกษา ด้านที่ 1,2,3,4,6 และโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}$ = 4.68, S.D. = .38; $\bar{X}$ = 4.57, S.D. = .45; $\bar{X}$ = 4.54, S.D. = .44; $\bar{X}$ = 4.72, S.D. = .39; $\bar{X}$ = 4.65, S.D. = .44; $\bar{X}$ = 4.61, S.D. = .38) ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา

การรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตาม ความเป็นจริง (รายด้าน)	ครูพี่เลี้ยง			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การรับรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การรับรู้
1.ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.00	.54	สูง	4.68	.38	สูงมาก
2.ด้านความรู้	3.65	.61	สูง	4.57	.45	สูงมาก
3.ด้านทักษะทางปัญญา	3.59	.69	สูง	4.54	.44	สูงมาก
4.ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ	3.98	.71	สูง	4.72	.39	สูงมาก

การรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตาม ความเป็นจริง (รายด้าน)	ครูพี่เลี้ยง			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การรับรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การรับรู้
5.ด้านการคิด การวิเคราะห์เชิงตัวเลข	3.72	.57	สูง	4.46	.49	สูง
6.ด้านทักษะการปฏิบัติ	3.81	.68	สูง	4.65	.44	สูงมาก
โดยรวม	3.79	.56	สูง	4.61	.38	สูงมาก

4. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ระหว่างความคาดหวังของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา พบว่า ด้านการคิดการวิเคราะห์เชิงตัวเลข มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพตามความคาดหวังของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา

การรับรู้ผลการเรียนรู้การฝึก ปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์ วิชาชีพตามความคาดหวัง	n	$\bar{X}$ (S.D.)	Mean Diff	95%CI		t	P - value
				Lower	Upper		
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.57(.44)	.00	-.11	.13	.108	.914
นักศึกษา	84	4.56(.39)	.00	-.12	.12		
2. ด้านความรู้							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.50(.45)	.05	-.07	.19	.833	.406
นักศึกษา	84	4.44(.44)	.05	-.08	.19		
3. ด้านทักษะทางปัญญา							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.47(.42)	.02	-.11	.16	.330	.741
นักศึกษา	84	4.45(.45)	.02	-.11	.15		
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.60(.46)	-.09	-.22	.04	-1.334	.185
นักศึกษา	84	4.70(.42)	-.09	-.23	.04		
5. ด้านการคิด การวิเคราะห์ เชิง ตัวเลข							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.45(.45)	.15	.00	.30	2.061	.041
นักศึกษา	84	4.29(.49)	.15	.01	.29		
6. ด้านทักษะการปฏิบัติ							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.49(.44)	-.00	-.15	.13	-.110	.913

การรับรู้ผลการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพตามความคาดหวัง	n	$\bar{X}$ (S.D.)	Mean Diff	95%CI		t	P - value
นักศึกษา	84	4.59(.47)	-.00	-.14	.13		
โดยรวม							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.53(.38)	.02	-.09	.14	.392	.696
นักศึกษา	84	4.51(.38)	.02	-.09	.14		

การเปรียบเทียบการรับรู้ผลการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ระหว่างความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา

การรับรู้ผลการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพตามความเป็นจริง	n	$\bar{X}$ (S.D.)	Mean Diff	95%CI		t	P - value
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม							
ครูพี่เลี้ยง	63	4.00(.54)	-.68	-.82	-.55	-10.06	.000
นักศึกษา	84	4.68(.38)	-.68	-.84	-.53		
2. ด้านความรู้							
ครูพี่เลี้ยง	63	3.65(.61)	-1.00	-1.26	-.74	-7.56	.000
นักศึกษา	84	4.65(.95)	-1.00	-1.23	-.77		
3. ด้านทักษะทางปัญญา							
ครูพี่เลี้ยง	63	3.59(.69)	-.95	-1.12	-.79	-9.93	.000
นักศึกษา	84	4.54(.44)	-.95	-1.14	-.76		
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ							
ครูพี่เลี้ยง	63	3.98(.71)	-.74	-.90	-.58	-7.74	.000
นักศึกษา	84	4.72(.39)	-.74	-.93	-.55		
5. ด้านการคิด การวิเคราะห์เชิง							
ตัวเลข	63	3.72(.57)	-.73	-.89	-.57	-9.05	.000
ครูพี่เลี้ยง	84	4.46(.49)	-.73	-.90	-.56		
นักศึกษา							
6. ด้านทักษะการปฏิบัติ							
ครูพี่เลี้ยง	63	3.81(.68)	-.84	-1.01	-.68	-8.90	.000

การรับรู้ผลการเรียนรู้การฝึก ปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์ วิชาชีพตามความเป็นจริง	n	$\bar{X}$ (S.D.)	Mean Diff	95%CI		t	P - value
				Lower	Upper		
นักศึกษา	84	4.65(.44)	-.84	-1.03	-.65		
โดยรวม							
ครูพี่เลี้ยง	63	3.79(.57)	-.82	-.97	-.68	-10.17	.000
นักศึกษา	84	4.62(.41)	-.82	-.99	-.66		

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยง และนักศึกษา สามารถอธิบายได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ระดับการเรียนรู้สมรรถนะนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา พบว่า การรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา ระดับการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังของครูพี่เลี้ยงด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะปฏิบัติ และโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก และระดับการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงทุกด้านอยู่ในระดับสูง ส่วนของนักศึกษา พบว่า ระดับการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังของนักศึกษา ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะปฏิบัติ และโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก อธิบายได้ว่า การที่พยาบาลพี่เลี้ยงมีความคาดหวังว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 มีผลการเรียนรู้การฝึกภาคปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพในด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะปฏิบัติ และโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมากนั้น เป็นเพราะว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ได้ผ่านการฝึกภาคปฏิบัติรายวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมทุกสาขาวิชา (การพยาบาลสูติศาสตร์ การพยาบาลอายุรกรรม การพยาบาลศัลยกรรม การ

พยาบาลเด็ก การพยาบาลจิตเวช และการพยาบาลชุมชน) และรายวิชานี้เป็นรายวิชาสุดท้ายของการฝึกภาคปฏิบัติของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติทักษะทางการพยาบาลต่าง ๆ มีความมั่นใจ และพร้อมที่จะจบไปเป็นพยาบาลวิชาชีพดูแลผู้รับบริการ แต่ในความเป็นจริงตามรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ.6) พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในการฝึกภาคปฏิบัติรายวิชานี้อยู่ในระดับสูงทุกด้าน อาจเป็นไปได้ว่าด้วยประสบการณ์ของครูพี่เลี้ยงที่มีระยะเวลาในการทำงานนานเกือบ 20 ปี ($\bar{X} = 19.34$, S.D. = 9.2) มีความรู้ ทักษะปฏิบัติการพยาบาลที่เชี่ยวชาญในทุกๆด้าน และมีความคาดหวังต่อสมรรถนะของนักศึกษาสูงเกินในระดับชั้นปีของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 และเมื่อพิจารณาการรับรู้ของนักศึกษาเองพบว่า ความคาดหวังอยู่ในระดับสูง แต่เมื่อการฝึกปฏิบัติแล้วเสร็จการรับรู้ตามความเป็นจริงอยู่ในระดับสูงมาก เป็นเพราะในขณะที่ฝึกปฏิบัติรายวิชานี้ นักศึกษาทุกคนมีครูพี่เลี้ยงดูแล และได้มีการสอนทักษะการพยาบาลในคลินิก มีการนิเทศนักศึกษาอย่างใกล้ชิดทุกกิจกรรมการพยาบาล จนทำให้นักศึกษามีความรอบรู้และปฏิบัติทักษะทางการพยาบาลที่ถูกต้อง มีความมั่นใจในผลการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้าน และมีความพร้อมที่จะจบไปเป็นพยาบาลวิชาชีพ ดูแลผู้รับบริการอย่างมีคุณภาพ อาจกล่าวได้ว่า วิชาชีพการพยาบาลเป็นการปฏิบัติบนพื้นฐานของความมีวินัยและการฝึกทักษะปฏิบัติในคลินิกซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาทางการพยาบาล บทบาทสำคัญที่พยาบาลพี่เลี้ยงจะต้องกระทำ ได้แก่ การสอน การเข้าถึงนักศึกษาพยาบาล ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ทฤษฎีที่เรียนมานำมาใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติได้เป็นอย่างดี (Gleeson, M, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นุชรี ศิริพันธ์ และคณะ ที่ได้ศึกษาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปทุมธานี ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในรายวิชาการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ 2 พบว่า สมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปทุมธานี ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในรายวิชาการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับดี (นุชรี ศิริพันธ์ และคณะ, 2562) และการศึกษาของ ศิริวรรณ ตันนุกูล และวลัยนารี พรหมลา ที่ได้ศึกษาการรับรู้ต่อสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า 1) การรับรู้ต่อสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชนในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.21 2) ระดับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชนในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.21 3) ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ต่อสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชนจังหวัดปทุมธานี ระดับปานกลาง ($r = .428$) (ศิริวรรณ ตันนุกูล และวลัยนารี พรหมลา, 2558)

2. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพ ตามความคาดหวังและความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา พบว่า ด้านการคิด การวิเคราะห์เชิงตัวเลข มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน สำหรับการรับรู้ผลการเรียนรู้ตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า ทั้งครูพี่เลี้ยงและนักศึกษารับรู้ว่า นักศึกษาที่ขึ้นฝึกปฏิบัติรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นการฝึกการขยายตัวของหลักสูตรเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะจบไปเป็นพยาบาล ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องมีความพร้อมทั้ง 6 ด้าน แต่ในความเป็นจริงการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาทั้งหมด 21 หอผู้ป่วย มีความแตกต่างของผู้รับบริการ ความซับซ้อนของปัญหาผู้รับบริการของหอผู้ป่วย ซึ่งนักศึกษาอาจไม่มีความเชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ ประกอบกับสภาพปัญหาและข้อจำกัดทางด้านทักษะบางอย่าง การขาดเป้าหมายและความสนใจของนักศึกษา จึงทำให้การรับรู้ผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Cederbaum, J. & Klusaritz, H. A. ที่พบว่าจุดแข็งที่จะนำมาพัฒนาหลักการในการสอนนักศึกษาในคลินิก ได้แก่ การเพิ่มสมรรถนะต่าง ๆ ความสนใจ ความรู้ การเรียนรู้ เป้าหมาย และการตั้งเป้าหมายของแต่ละคน (Cederbaum, J. & Klusaritz, H. A., 2009) และผลการศึกษาของ Rusch, L. et al. ที่ศึกษาการรับรู้ของพยาบาลพี่เลี้ยงนักศึกษาพยาบาลในเรื่องการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติการพยาบาล พบว่า จุดแข็งจุดอ่อนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีสูงสุดก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา โดยมอบหมายให้พยาบาลพี่เลี้ยงประเมินการฝึกปฏิบัติในรายวิชาสุดท้ายก่อนสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านเจตคติ 3) ด้านทักษะปฏิบัติการพยาบาล พบว่า คุณลักษณะทางด้านวิชาชีพการพยาบาล มีระดับคะแนนสูงสุด แต่การบริหารจัดการเรื่องเวลา การลำดับความสำคัญ การจัดการกับผู้รับบริการที่มีจำนวนมาก ๆ และความรู้เกี่ยวกับเภสัชวิทยา มีระดับคะแนนที่ต่ำสุด (Rusch, L. et al., 2019) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ สุกิจ ทองพิลา ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพประจำแหล่งฝึกภาคปฏิบัติต่อสมรรถนะของนิสิตพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จำนวน 8 แห่ง ในภาพรวมด้านความสามารถทางวิชาการ/การปฏิบัติงาน และด้านสมรรถนะพื้นฐานคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ผลการวิจัย พบว่า มีอัตราตอบกลับ ร้อยละ 91 พยาบาลวิชาชีพประจำแหล่งฝึกภาคปฏิบัติมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของนิสิตพยาบาลในภาพรวม คะแนนเฉลี่ย 3.34 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 โดยด้านความสามารถทางวิชาการ ด้านปัญหาอุปสรรค พบว่า การขาดการเตรียมพร้อมของนิสิตในการขึ้นฝึกภาคปฏิบัติเป็นปัญหามากที่สุด (สุกิจ ทองพิลา, 2552)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการรับรู้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ในการฝึกปฏิบัติรายวิชาประสบการณ์วิชาชีพตามความคาดหวังและตามความเป็นจริงของครูพี่เลี้ยงและนักศึกษา มีข้อเสนอแนะคือ ควรจัดกิจกรรมให้ครูพี่เลี้ยงและนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดังกล่าวตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ ส่งผลให้ครูพี่เลี้ยงได้รับทราบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาอันจะนำไปสู่การสอนภาคปฏิบัติที่สอดคล้องตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาวะของสังคมโลก อีกทั้งยังเป็นการทำให้ระดับความคาดหวังและความเป็นจริงไม่แตกต่างกันมากนักและส่งเสริมความมั่นใจในประสิทธิภาพของพยาบาลที่จบใหม่ว่ามีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล

เอกสารอ้างอิง

- นุชรี ศิริพันธ์ และคณะ. (2562). ศึกษาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปทุมธานี ในการศึกษารายวิชาการปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่ 2 ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. เรียกใช้เมื่อ 5 มิถุนายน 2563 จาก <http://61.19.238.50/PTU/images/journal/data/8-2-2019/8.pdf>
- ศิริวรรณ ตันนุกูล และวลัยนารี พรหมลา. (2558). การรับรู้ต่อสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลมหาลัยเอกชนในจังหวัดปทุมธานี. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2(2), 439-445.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ. (2552). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. เรียกใช้เมื่อ 5 มิถุนายน 63 จาก <http://www.education.mju.ac.th/fileDownload/51.pdf>
- สุกิจ ทองพิลา. (2552). ความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพประจำแหล่งฝึกภาคปฏิบัติต่อสมรรถนะของนิสิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นพรัตน์วชิระ. วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ, 3(1), 35-39.
- Andrews, G. J. et al. (2006). Professional roles and communications in clinical placements: A qualitative study of nursing students, perceptions and some models for practice. Int J Nurs Stud, 43(7), 861-874.
- Cederbaum, J. & Klusaritz, H. A. (2009). Clinical instruction : using the strengths-based approachwith nursing students. J Nurs Educ, 48(8), 422-428.

- Gleeson, M. (2008). Preceptorship : facilitating student nurse education in the Republic of Ireland. *Br J Nurs*, 9(6), 376-380.
- Paton, B.I. (2010). The professional practice knowledge of nurse preceptors. *J Nurs Educ*, 49(3), 143-149.
- Rusch, L. et al. (2019). Nurse Preceptor Perceptions of Nursing Student Progress Toward Readiness for Practice. *Nurse Educ*, 44(1), 34-37.